

הַלְלוּיָהּ Lobet Gott!	מֹשֶׁה Mosche
שְׁלוֹמִים, שְׁלוֹם, שְׁלוֹמִים Frieden	לִילִי Lilly
הַיְמָלָיָה Himalaja	הֶלְיֻם Hel-jum (לְ Trzch.)
הַלְמָה Hal-ma (לְ Trzch.)	מָמָה מִיָּה Mama Mia
מוֹמְיָה Mum-ja (מְ Trzch.)	מוֹלִי Muli
מָה was, wie	מִי wer
שָׁם dort	מִי שָׁם? wer dort?
שְׁמִי mein Name (ist)	יֵשׁ לִי ich habe (mir ist)
לִי mir	לוֹ ihm

männlich weiblich

ich (bin)	אֲנִי	
du (bist)	אַתָּה	אַתָּה
er (ist)	הוּא	
sie (ist)		הִיא
ich trinke	אֲנִי שׁוֹתֶה	
du trinkst	אַתָּה שׁוֹתֶה	
er trinkt	הוּא שׁוֹתֶה	
ich trinke		אֲנִי שׁוֹתֶה
du trinkst		אַתָּה שׁוֹתֶה
sie trinkt		הִיא שׁוֹתֶה
du trinkst Wasser	אַתָּה שׁוֹתֶה מַיִם	
du trinkst Tee		אַתָּה שׁוֹתֶה תֵּה

Ich trinke keinen Alkohol – אֲנִי לֹא שׁוֹתֶה אֶלְכוֹהוֹל

Ich trinke nichts – אֲנִי לֹא שׁוֹתֶה כְּלוּם

Ich trinke Wasser. Jeden Tag Wasser, Wasser, Wasser! Und Du?

אֲנִי שׁוֹתֶה מַיִם. כָּל יוֹם מַיִם, מַיִם, מַיִם! וְאַתָּה?

Er ist melancholisch – הוּא מְלַנְכוֹלִי

Sie ist melancholisch – הִיא מְלַנְכוֹלִית

אֵין es gibt nicht, kein	לֹא nein/kein
נָכוֹן stimmt/richtig	מַיִם Wasser
יּוֹם, יָמִים Tag	כָּל alles, jedes, ganz
יֵשׁ (es) gibt	כָּל לַיְלָה jede Nacht
לֹא כְּלוּם ... nichts, gar nichts	יַיִן Wein
הַיּוֹם heute, der Tag	מָתַי wann
לְמָה warum	כִּכָּה כִּכָּה so la-la
כֵּן ja	קוֹן Nest
אוֹ oder	כִּי weil

männlich weiblich

ich habe	יֵשׁ לִי	
du hast	יֵשׁ לְךָ	
du hast		יֵשׁ לְךָ
er hat	יֵשׁ לוֹ	
sie hat		יֵשׁ לָהּ

zur Verneinung יֵשׁ durch אֵין ersetzen

מה שְׁלוֹמְךָ?	מָה שְׁלוֹמְךָ?	מָה שְׁלוֹמְךָ?
מה שְׁמֶךָ?	מָה שְׁמֶךָ?	מָה שְׁמֶךָ?
איך קוֹרְאִים לְךָ?	איך קוֹרְאִים לְךָ?	איך קוֹרְאִים לְךָ?

	männlich	weiblich
versteht	מבין	מבינה
sieht aus	נראה	נראית
ißt	אוכל	אוכלת
fragt	שואל	שואלת
besser	יותר טוב	יותר טובה
gut	טוב	טובה
die gute Banane		הבננה הטובה
der gute Rum	הרום הטוב	
das Essen hier ist gut	האכל כאן טוב	
das Bier hier ist gut		הבירה כאן טובה
sie ißt gut		היא אוכלת טוב
er ißt gut	הוא אוכל טוב	
kommt	בא	באה
ich komme heute	אני בא היום	אני באה היום
... מ.....aus, von	בא ממינקן	.. er k. aus M.
	vor ה, ח, א, ע und ר	מ zu מ
z.B.,	רות באה מהמבורג, מאכן או מרומא?	
	am Wortanfang wird zusammen mit מ als »i« gesprochen	
z.B.,	מירושלים (mirušalajim (aus Jerusalem, Schwa entfällt)	
אולי.....vielleicht	אבל.....aber	
מאד (מאוד).....sehr	אש..... Feuer	
באמת.....wirklich, wahrhaftig	כאן, פה..... hier	
כבר.....schon	יותר.....mehr	
תודה.....danke	בסדר.....in Ordnung	
גם.....auch	ערב טוב..... guten Abend	

תודה טוב, תודה..... gut, danke	בסדר, תודה..... gut, danke
אכל..... Essen	ירושלים..... Jerusalem
קוקייה..... Kuckuck	אובד עצות..... ratlos
אמונה..... Glaube	משפט.... Satz, Gesetz, Pflicht

	männlich	weiblich
sieht	רואה	רואה
ißt alles	הכל אוכל	הכל אוכלת
wohnend	גר	גרה
studieren	לומד	לומדת
כמו..... wie (vergleichend)	לכאן..... hierher (nach hier)	
תמיד..... immer	ישראל..... Israel	
נר, נרות..... Licht, Kerze	נר תמיד..... ewiges Licht	
מה זה?..... was ist das?	חזק..... stark (sei stark!)	
אמת..... Wahrheit	תשובה... Antwort, Buße, Reue	
מאיפה..... woher (von wo)	משם..... von dort	
תחזית..... Vorhersage	איפה..... wo	
חלב..... Milch	חוצפה (חוצפה)..... Frechheit	
להתראות (להינת).... Auf Wdrs.	עכשיו (עכשיו)..... jetzt	
חבל..... schade	סתיו (סתיו)..... Herbst	

	männlich	weiblich
Einwanderer nach Israel	עולה	עולה
neu	חדש	חדשה
neuer Einwanderer nach Israel	עולה חדש	
neue Einwanderin nach Israel		עולה חדשה

כַּתָּה (כיתה)..... Schulklasse	עִבְרִית..... Hebräisch
אוּנִיְבֵרְסִיטָה..... Universität	חַיפָה..... Haifa
זוּג (זוג)..... Paar (Ehepaar)	גַּז (גז)..... Gas
רַדִּיּוֹ..... Radio	רְשֵׁת..... Netz, Raster
רְצוֹן..... Wille	אֶרֶץ..... Land, Erde
קוֹלְנוֹעַ..... Kino	נַפֶּשׁ..... Seele

Personalpronomen

Person	1.	2.m.	2.f.	3.m.	3.f.
Sg.	אֲנִי	אַתָּה	אַתָּ	הוּא	הִיא
Pl.	אֲנַחְנוּ	אַתֶּם	אַתֶּן	הֵם	הֵן

Beispiel:

Konjugation des Verbs »lernen« (לִלְמוֹד) im Präsens

	maskulin		feminin	
Sg.	לומד	אֲנִי אַתָּה הוּא	לומדת	אֲנִי אַתָּ הִיא
Pl.	לומדים	אֲנַחְנוּ אַתֶּם הֵם	לומדות	אֲנַחְנוּ אַתֶּן הֵן

שְׂעוּרִים..... Lektion	שְׂעוּר, שְׂעוּרִים.....	פְּתוּרֹנוֹת (ז)..... Lösung
תַּרְגִּיל..... Übung	תַּרְגִּיל.....	שִׁיחָה, שִׁיחוֹת..... Gespräch
תּוֹדָה רַבָּה..... vielen Dank	תּוֹדָה רַבָּה.....	עַל לֹא דְבָר... keine Ursache

סְלִיחָה..... Verzeihung	בְּבִקְשָׁה..... bitte
בְּתִיאָבוֹן..... guten Appetit	לְאִט, בְּבִקְשָׁה... langsam, bitte
מוֹרָה..... Lehrer	תַּלְמִיד..... Schüler
שֶׁל..... des, von	חֵבֵר..... Freund

Feminina sind Substantive, die auf ךָּ (ausgesprochen »a«) und ךֿ enden (außerdem natürliche Feminina, wie Mutter (אִמָּ), Städte- und Ländernamen, paarweise vorkommende Körperteile und die Buchstaben). Der Plural endet dann i.d.R. auf ךֿות. Alle anderen sind maskulin, sie enden im Plural auf ךֿים.

Endungen der Substantive und Adjektive

	maskulin (Endung)	feminin (Endung)
Sg.	תַּלְמִיד (-)	תַּלְמִידָה (ךה)
Pl.	תַּלְמִידִים (ךים)	תַּלְמִידוֹת (ךות)

Endet ein Substantiv (Sg.,m.) auf ךָּ, wird es mit »e« ausgesprochen, Sg. f. mit »a«, im Plural entfällt das ךָּ

Sg.	מוֹרָה (ךה)	מוֹרָה (ךה)
Pl.	מוֹרִים (ךים)	מוֹרוֹת (ךות)

Die Endungen der Adjektive entsprechen denen der Substantive

Sg.	טוֹב (-)	טוֹבָה (ךה)
Pl.	טוֹבִים (ךים)	טוֹבוֹת (ךות)

Der bestimmte Artikel הַ – Vokalisierung (הַ, הֵ, הִ)

Grundsätzlich lautet der Artikel הַ. Fängt das nachfolgende Wort jedoch mit הַ, הָ, הֵ, הִ, עַ, עֵ an, dann wird הֵ verwendet. Dies gilt auch für מַה.

Beispiele:

השעור, השעורים. השיחה, השיחות. מה חדש? (was ist neu)
 מה נשמע (was hören wir von dir, wie geht's?) חנה, שמעון ורוד
 התלמידים של המורה יוסף. הם תלמידים טובים. רחל ואיריס
 תלמידות טובות. חנה ורוד חברים טובים.

Der Freund:

	maskulin (Artikel)	feminin (Artikel)
Sg.	הַחֵבֵר	הַחֵבְרָה
Pl.	הַחֵבְרִים	הַחֵבְרוֹת

שכחתי.... ich habe vergessen טוב בוקר..... guten Morgen
 ברוכים הבאים..... Herzl. W. דבר.....Sache
 ברוך השם.....G. sei dank בעזרת השם..... mit G. Hilfe
 אני מצטער ich bedauere (m.) .. tut mir leid (f.)
 אם ירצה השם.....so G. will אין לי מושג. ich h. keine Ahn.

PA'AL (פעל) → »er hat gehandelt«, לפעול (tun, handeln) im Präsens

	maskulin	feminin	maskulin	feminin
	arbeitet		macht, tut	
Sg.	עוֹבֵד	עוֹבֵדָת	עוֹשֶׂה	עוֹשֶׂה
Pl.	עוֹבְדִים	עוֹבְדוֹת	עוֹשִׂים	עוֹשׂוֹת
	ruht		wohnt	
Sg.	נָח	נָחָה	גָּר	גָּרָה
Pl.	נָחִים	נָחוֹת	גָּרִים	גָּרוֹת

רק..... nur עבודה, עבודות.....Arbeit
 מנוחה..... Ruhe שום דבר..... nichts
 מחר..... morgen מלחמה.....Krieg
 צבא..... Heer, Militär הגנה.... Schutz, Verteidigung
 צה"ל (צבא הגנה לישראל).....Israels Verteidigungsarmee
 משרד..... Büro, Ministerium הפסקה, הפסקות.....Pause
 Feminina, die im Sg. auf "ות", "ית" oder "ות" enden, haben im Pl. die Endung "יות".

	Sg. f.	Pl.	Sg. f.	Pl.
Auto	מְכוּנִית	מְכוּנוֹת	חנות	חנויות
Irrtum	טעות	טעויות	אשכולית	אשכוליות

Fremdwörter enden im Sg. f. immer auf "ית".

	maskulin		feminin	
Student	סטודנט	סטודנט	סטודנטית	סטודנטית
Optimist	אופטימיסט	אופטימיסט	אופטימיסטית	אופטימיסטית
	maskulin	feminin	maskulin	feminin
	schreibt		liest	
Sg.	כותב	כותבת	קורא	קוראת
Pl.	כותבים	כותבות	קוראים	קוראות
	sitzt		steht	
Sg.	יושב	יושבת	עומד	עומדת
Pl.	יושבים	יושבות	עומדים	עומדות

פְּרָחִים, פְּרַח, פְּרָחִים	Blume	כְּלָב, כְּלָבִים	Hund
עִם	mit	בְּכֻלָּל	überhaupt
עוֹד	noch	קִצָּת	ein wenig
כֶּסֶף, כֶּסֶפִּים	Geld, Silber	עֵט	Feder, Kugelschreiber
רַב	viel (Adj.)	הַרְבֵּה	viel (Adv.)
סוּכָר	Zucker	לִימֹן	Zitrone
נֶס	Wunder	גָּדוֹל	groß
הָיָה	war	מְסֻבָּה (מְסֻבָּה, מְסֻבּוֹת)	Party
חֲנֻכָּה (חֲנֻכָּה) חֲנֻכָּה	Einweihung	גְּלוּיוֹת, גְּלוּיוֹת	Diaspora
שִׂמְחָה	froh, fröhlich	יּוֹפִי	super!, Schönheit

חֲנֻכָּה שִׂמְחָה! חֲנֻכָּה שִׂמְחָה! חֲנֻכָּה שִׂמְחָה! (frohes Chanukka! frohes Fest!)

נֶס גָּדוֹל הָיָה שָׁם (פה) (Kreisspiel zu Chanukka)

Frankreich französisch | Spanien spanisch

צִרְפָּת צִרְפָּתִית | סְפָרַד סְפָרַדִּית

צ'כוסלובקיה ČSSR

כֶּת Gruppe, Sekte

Sg.	Pl.	Sg.	Pl.
Flugzeug	מְטוֹס	מְטוֹסִים	מְטוֹסִים
Fahrrad	אוֹפְנִיִּים	אוֹפְנִיִּים	אוֹפְנִיִּים
		Zug	רֶכֶבֶת
		Schiff	אוֹנִיָּה

viel (הַרְבֵּה) wird als Adverb aber auch als Adjektiv verwendet:

אֲנִי לֹא עוֹבֵד הַרְבֵּה. הַרְבֵּה הַפְּסָקוֹת. הַרְבֵּה מְטוֹסִים.

רב רַבָּה רַבִּים רַבּוֹת viel (רַב) wird wie alle Adjektive dekliniert:

כֶּסֶף רַב. תּוֹנֵה רַבָּה. פְּרָחִים רַבִּים. שִׂחּוֹת רַבּוֹת.

אָמַר (לֹאמֵר).....er hat gesagt	שָׁאַל (לְשֹׂאֵל)....er hat gefragt
עָנָה (לְעֹנֵה) .. er h. geantwort.	כָּתַב (לְכַתּוֹב) . er h. geschrieb.
עָלָה (לְעֹלֹת) .. er ist gestiegen	לְפִי nach, gemäß
מִיטָה Bett	עֵפְרוֹן, עֵפְרוֹנוֹת Bleistift
שְׁקֵט Ruhe	חֲלוֹן, חֲלוֹנוֹת Fenster
כִּינּוֹר Geige	דֶּלֶת, דְּלָתוֹת Tür
סֵדֶר Ordnung	חֲתוּלָה, חֲתוּלָה Kater, Katze
חֲדָר, חֲדָרִים Zimmer	תְּמוּנָה Bild
שֶׁטִּיחַ Teppich	שׁוּלְחָן, שׁוּלְחָנוֹת Tisch
כִּסֵּא, כִּסְאוֹת Stuhl	תִּיק Tasche
אָרוֹן, אָרוֹנוֹת Schrank	מַחְבֵּרֶת, מַחְבְּרוֹת Heft
סֵפֶר, סֵפָרִים Buch	קוֹל Stimme
בֵּית־סֵפֶר Schule	פְּקִיד ... Beamter, Angestellter

אֲנִי לֹא מְבִין וְלֹא מְדַבֵּר עִבְרִית.

מוֹל gegenüber	עַל auf, über
בֵּין zwischen	תַּחַת unter
עַל־יָד, לְיָד neben	מֵאַחֲרַי hinter

הַטְרַנְסִיסְטוֹר עַל הַמִּיטָה, הַעֵט עַל הַסֵּפֶר, הַמַּחְבֵּרֶת עַל־יָד הַטְּלִיפִי, הַתְּמוּנֹת תַּחַת הַכִּסֵּא, הַכִּינּוֹר מֵאַחֲרַי הַדֶּלֶת, הַעֲפְרוֹנוֹת עַל הַשֶּׁטִּיחַ וְהַתִּיק עַל הַכִּסֵּא בֵּין הַשׁוּלְחָן וּבֵין הָאָרוֹן.

רַגַע, אֵיפֶה מִיְצִי (הַחֲתוּלָה שֶׁל דוֹרוֹן)? הוּא יוֹשֵׁב עַל הַחֲלוֹן מוֹל הַמִּיטָה. וְאֵיפֶה דוֹרוֹן? הוּא עוֹמֵד עַל־יָד הָאָרוֹן וְקוֹרָא. עַכְשָׁיו הוּא גַם כּוֹתֵב: «אֵין סֵדֶר בַּחֲדָר, אֲבֵל יֵשׁ שְׁקֵט.»

נְקִבָּה (נ)	feminin	זָכָר (ז)	maskulin
גַּן	Garten, Park	שֶׁקֶר	Lüge
יָלֵד, יְלָדִים	Junge, Kind	יְלָדָה, יְלָדוֹת	Mädchen
קַיִץ	Sommer	חֹרֶף, חֹרְפִים	Winter
אָבִיב	Frühjahr	יוֹמָם	am Tage

Die Konjunktion ׀ – Vokalisierung (ו, י, ׀, ׀, ׀)

— Nach ׀ verschwindet der Dagesh in כ פ ב (da sie jetzt an 2-ter Position stehen). Dies gilt nicht für Fremdwörter.

הוא יושב וכותב. ירושלים ובן

— Bei Wörtern, die mit מ פ ב oder Schwa beginnen, wird ׀ zu ׀.

גן ובית. עטים וספרים.

— Bei Wörtern, die mit ׀ beginnen, wird ׀ zu ׀. ׀ bleibt stumm.

ילדות וילדים. חיפה וירושלים.

— Fängt ein Wort mit ׀ ׀ ׀ ׀ ׀, ׀ ׀ ׀ ׀ ׀, ׀ ׀ ׀ ׀ ׀, an, übernimmt ׀ das Vokalisationszeichen.

אתה ואני. אני ואתה. כלב וחתולה וחתול. שקר ואמת.

— Vor der Haupttonsilbe und in feststehenden Wendungen wird ׀ geschrieben.

קַיִץ וְחֹרֶף. יוֹמָם וְלַיְלָה. (Tag und Nacht)

זֶה	dieser, dieses	זֵאת	diese
אֵלֶּה	diese sind	אֵיזָה	welcher? was für ein?
אֵילוּ	welche? was für? (Pl.)	אֵיוּ	welche? was für eine? (f.)
מִזְל	Glück	בְּעִיָּה, בְּעִיּוֹת	Problem
שְׁאֵלָה	Frage	מְטַאֲשָׂא	Besen

אֵיזָה מִזְל! אֵיזָה יָלֵד יָפֵה!

אֵיוּ שְׁאֵלָה! אֵיוּ חֵבֶרֶה טוֹבָה!

אֵילוּ שְׁעוּרִים קָשִׁים! אֵילוּ מְכוֹנִיּוֹת יָפוֹת!

נָא לְהַכִּיר...darf ich vorstellen נְעִים מְאוֹד....sehr angenehm

Kürzung der ersten Silbe

Beginnt ein Wort mit einer langen Silbe, so wird beim Anhängen von Endungen die Betonung verschoben und die erste Silbe gekürzt (erste 6). Bei ח ה ה ע wird Chataf Patach statt Schwa verwendet (4–6.) Natürlich gibt es Ausnahmen (7,8).

	׀ Pl.	׀ Pl.	׀	׀
groß	גְּדוּלוֹת	גְּדוּלִים	גְּדוּלָה	גְּדוּל
klein	קְטָנוֹת	קְטָנִים	קְטָנָה	קְטָן
angenehm	נְעִימוֹת	נְעִימִים	נְעִימָה	נְעִים
neu	חֲדָשׁוֹת	חֲדָשִׁים	חֲדָשָׁה	חֲדָשׁ
arm	עֲנִיּוֹת	עֲנִיִּים	עֲנִיָּה	עֲנִי
reich	עֲשִׂירוֹת	עֲשִׂירִים	עֲשִׂירָה	עֲשִׂיר
schön, hübsch	יְפוּת	יְפִים	יְפָה	יְפֵה
hart, schwierig	קָשׁוֹת	קָשִׁים	קָשָׁה	קָשָׁה
kennt (k. lernen)	מְכִירוֹת	מְכִירִים	מְכִירָה	מְכִיר

לֹא נֹרָא..(d.i.) nicht schlimm

לֹא דְרוּגָה (d.i.) nicht dringend

לֹא חֵשֶׁבֶת .. (d.i.) nicht wichtig

לֹא מְסֻפִּיק .. (d.i.) nicht genug

זֶה הַיּוֹם.....das heißt

בְּדוּאֵי.....gewiß, sicher

אֵיזָה מְטַאֲשָׂא! Überraschung

מָה קָרָה? was ist passiert

יָכוֹל לְהִיּוֹת..... (es) kann sein

מָה קֹדֵם... w. kostet d.

נִרְאָה..... wir werden sehen

גַּם נְסִיעָה טוֹבָה! .. g. Reise/Fahrt

בְּמוֹבָן...natürlich, selbstverst.

רַב בִּילוּי נְעִים..... viel Vergnügen

רִנֵּעַ..... Moment, Augenblick	רַק רִנֵּעַ.. einen Moment bitte
אֵין בְּעִיָּה..... kein Problem	אֵין דָּבָר.....macht nichts
שׁוּק, שׁוּקִים..... Markt	שְׁבֻל...Schnecke (@)
נְקוּדָה..... Punkt	פְּסִיק..... Komma
שִׁחַת־טֵלְפֹן.. Telefongespräch	דָּאָר (דואר)..... Post
מִסְעָדָה..... Restaurant	מִשְׁטֵרָה..... Polizei
מְרָבֵז..... Zentrum	עִירִיָּה..... Stadtverwaltung
מוֹעֲדוֹן..... Klub	תַּחְנָה..... Station
מִצֵּית..... Feuerzeug	תַּחְנָה מְרָבִיזת..... Zentr.-Stat.
בֵּית־כְּנֶסֶת..... Synagoge	בֵּית־מְרַקְחַת..... Apotheke
בֵּית־חַרוּשֶׁת..... Fabrik	בֵּית־חֹלִים..... Krankenhaus
בֵּית־קַפֵּה..... Kaffeehaus	בֵּית־מְלוֹן..... Hotel
בֵּית־מְשַׁפֵּט..... Amtsgericht	תִּיאָבוֹן..... Appetit

Der bestimmte Artikel steht vor dem zweiten Wort, beim Plural bleibt das zweite Wort unverändert

בָּתִּים..... Haus ('ז)	עֲבוּדָה, עֲבוּדוֹת..... Arbeit
בֵּית..... Haus des, Haus der	בָּתֵּי..... Häuser des, H. der
	בֵּית־הַחֹלִים, בֵּית־הַסַּפֵּר
	בֵּית־הַסַּפֵּר, בֵּית־חֹלִים, בֵּית־הַחֹלִים
בְּתוּבָה, בְּתוּבוֹת..... Anschrift	מִיקוּד..... Postleitzahl
רְחוֹב, רְחוֹבוֹת..... Straße	מְסַפֵּר, מְסַפְרִים (מס')..... Nr.
כְּפָר, כְּפָרִים..... Dorf	עִיר, עִירִים..... Stadt ('נ)

	'נ Pl.	'ז Pl.	'נ	'ז
nahe	קְרוֹבוֹת	קְרוֹבִים	קְרוֹבָה	קְרוֹב
fern, weit	רְחוֹקוֹת	רְחוֹקִים	רְחוֹקָה	רְחוֹק

.....ל.....zu, nach, für	מֵה.....von dem, der, den
קְרוֹב ל..... nahe zu	רְחוֹק מ..... weit von
לֵב, לֵבָבוֹת..... Herz	עֵין, עֵינַיִם..... Auge
	רוֹת גְּרָה קְרוֹב לְדִינָה. הַדּוֹאָר קְרוֹב לְשׁוּק. הִיא עוֹבְדַת קְרוֹב לְבֵית.
	בֵּית־הַחֹלִים רְחוֹק מִפֶּה. בֵּית־הַחַרוּשֶׁת רְחוֹק מִמְרָבֵז. הֵם גְּרִים לֹא רְחוֹק מִהַעֲבוּדָה. * רְחוֹק מִהַעֵין רְחוֹק מִהַלֵּב. *
לְעֵתִים רְחוֹקוֹת..... öfters	לְעֵתִים רְחוֹקוֹת..... selten
דִּירָה, דִּירוֹת..... Wohnung	זְמַן..... Zeit
כּוֹחַ, כּוֹחוֹת..... Kraft	מְקוֹמֹת, מְקוֹם..... Platz, Ort
גְּפִירוֹת, גְּפִירוֹת..... Streichholz	סְבֻלָּנוֹת..... Geduld
סִיגָרָה, סִיגָרוֹת..... Zigarette	מוֹשָׁג..... Ahnung
פְּלֵא..... Wunder	פְּלֵאפוֹן..... Mobiltelefon

	'נ Pl.	'ז Pl.	'נ	'ז
sagt	אוֹמְרוֹת	אוֹמְרִים	אוֹמְרַת	אוֹמֵר
gibt	נוֹתְנוֹת	נוֹתְנִים	נוֹתְנַת	נוֹתֵן
Gast	אוֹרְחוֹת	אוֹרְחִים	אוֹרְחַת	אוֹרֵחַ
nervös	עֲצֻבְנוֹת	עֲצֻבְנִים	עֲצֻבְנִית	עֲצֻבְנִי
glücklich	מְאוֹשְׁרוֹת	מְאוֹשְׁרִים	מְאוֹשְׁרַת	מְאוֹשֵׁר
glaubt	מְאִמִּינוֹת	מְאִמִּינִים	מְאִמִּינָה	מְאִמֵּן
fragt	שׁוֹאֲלוֹת	שׁוֹאֲלִים	שׁוֹאֲלַת	שׁוֹאֵל
ißt	אוֹכְלוֹת	אוֹכְלִים	אוֹכְלַת	אוֹכֵל
liebt, mag, hat gerne	אוֹהֲבוֹת	אוֹהֲבִים	אוֹהֲבַת	אוֹהֵב
Arbeiter	פוֹעֲלוֹת	פוֹעֲלִים	פוֹעֲלַת	פוֹעֵל

Dativ		haben		nicht h.	
mir	לִּי	ich habe	יֵשׁ לִי	אֵין לִי	י
dir (m.)	לְךָ	du (m.) hast	יֵשׁ לְךָ	אֵין לְךָ	ךָ
dir (f.)	לְךָ	du (f.) hast	יֵשׁ לְךָ	אֵין לְךָ	ךָ
ihm	לוֹ	er hat	יֵשׁ לוֹ	אֵין לוֹ	ו
ihr	לָהּ	sie hat	יֵשׁ לָהּ	אֵין לָהּ	הּ
uns	לָנוּ	wir haben	יֵשׁ לָנוּ	אֵין לָנוּ	נוּ
euch (m.)	לְכֶם	ihr (m.) habt	יֵשׁ לְכֶם	אֵין לְכֶם	כֶּם
euch (f.)	לְכֶן	ihr (f.) habt	יֵשׁ לְכֶן	אֵין לְכֶן	כֶּן
ihnen (Pl.m.)	לָהֶם	sie (Pl.m.) h.	יֵשׁ לָהֶם	אֵין לָהֶם	הֶם
ihnen (Pl.f.)	לָהֶן	sie (Pl.f.) h.	יֵשׁ לָהֶן	אֵין לָהֶן	הֶן

דוד אומר: «יש לי עבודה, אבל אין לי כסף».
 חנה אומדת: «גם לי יש עבודה, אבל אין לי דירה. זאת בעיה».
 אברהם שואל: «רוח, יש לך גפרורים? יש לך זמן היום?»
 איריס ורון אומרים: «יש לנו הפל, אבל אין לנו חברים».
 רחל ואסתר אומרות:

«אנחנו עניות. אין לנו בית גדול ואין לנו מכוננית».
 יעקב (יעקב) אומר: «יש לי אישה טובה ויפה. יש לה סבלנות».
 אביבה אומרת: «היום אין לי כוח, ואין לי תיאבון».
 רון אומר: «לי אין בעיות. יש לי תיאבון, ויש לי גם כוח».

מה יש לך היום? אני עצבני. מה קרה? אין לי מזל: יש לי בעיות.
 למי אין בעיות? גם לי יש בעיות. אני לא מאמין.
 דינה לא מאושרת. היא עצבנית. מה קרה? יעקב אומר: אין לה
 חברים וחברות. באוטובוס אין לה מקום על-יד החלון. אני
 שואל: ומה יש לה? יעקב: אין לי מושג.

למי אין כוח? לאסתר אין כוח. (אין לה כוח) למי יש היום מזל?
 היום יש לרוח ולי מזל. (היום יש לנו מזל)

לְמִי, wrtl. »bei wer«, wem, wer (יש – bei wer gibt es, wer hat)

	נ' Pl.	ז' Pl.	נ'	ז'
wächst	גִּדְלוֹת	גִּדְלִים	גִּדְלָה	גִּדְלָה
	(St. Constr.)	נ'	(St. Constr.)	ז'
0	אָפֶס			
1	אַחַת (אַחַת־)	אֶחָד	אַחַד (אַחַד־)	אֶחָד
2	שְׁתֵּי (שְׁתֵּי־)	שְׁנַיִם	שְׁנַיִם (שְׁנַיִם־)	שְׁנַיִם
3	שְׁלוֹשׁ (שְׁלוֹשׁ־)	שְׁלוֹשׁ	שְׁלוֹשָׁה (שְׁלוֹשָׁה־)	שְׁלוֹשָׁה
4	אַרְבַּע (אַרְבַּע־)	אַרְבַּע	אַרְבַּעַת (אַרְבַּעַת־)	אַרְבַּעַת
5	חֲמֵשׁ (חֲמֵשׁ־)	חֲמֵשׁ	חֲמֵשֶׁת (חֲמֵשֶׁת־)	חֲמֵשֶׁת
6	שֵׁשׁ (שֵׁשׁ־)	שֵׁשׁ	שֵׁשֶׁת (שֵׁשֶׁת־)	שֵׁשֶׁת
7	שִׁבְעָה (שִׁבְעָה־)	שִׁבְעָה	שִׁבְעָה (שִׁבְעָה־)	שִׁבְעָה
8	שְׁמוֹנֶה (שְׁמוֹנֶה־)	שְׁמוֹנֶה	שְׁמוֹנֶה (שְׁמוֹנֶה־)	שְׁמוֹנֶה
9	תְּשַׁע (תְּשַׁע־)	תְּשַׁע	תְּשַׁעַת (תְּשַׁעַת־)	תְּשַׁעַת
10	עֶשְׂרֵה (עֶשְׂרֵה־)	עֶשְׂרֵה	עֶשְׂרֵה (עֶשְׂרֵה־)	עֶשְׂרֵה
11		אַחַת עֶשְׂרֵה		אַחַד עֶשְׂרֵה
12		שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה		שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה

Es gibt keinen unbestimmten Artikel (ein, eine): יש לי בן
 Eins (Adjektiv) steht nach, alle anderen Zahlen (Substantive)
 vor dem Substantiv im Status Constructus.

יש לי בת אחת. יש לי שתי בנות. יש לי בן אחד. יש לי שלושה
 בנים. יש לי חברים בשנים עשר קיבוצים.

Teil mit seinem Anteil בקלקו

* התיאבון גדל עם האכל. * איהו עשיר? השמח בקלקו. *

לָאָן.....wohin?	לְזוּם, לְזוּר (זוּ דֵם, זוּ דֵר) ...לְ
הַבֵּיתָה..... nach Hause	מָדוּעַ..... warum, weshalb?
רֵגְלִים, רֵגֵל..... Bein	הוֹלֵךְ בְּרֵגֵל..... geht zu Fuß
בָּא בְּזִמְן..... kommt pünktlich	בְּרוּךְ הַבָּא..... Willkommen

	Pl. נ'	Pl. ז'	נ'	ז'
kommt	בָּאוֹת	בָּאִים	בָּאָה	בָּא
geht	הוֹלְכוֹת	הוֹלְכִים	הוֹלְכָה	הוֹלֵךְ
weiß	יודְעוֹת	יודְעִים	יודְעָה	יודְעֵ
fährt	נוֹסְעוֹת	נוֹסְעִים	נוֹסְעָה	נוֹסְעֵ
öffnet	פוֹתְחוֹת	פוֹתְחִים	פוֹתְחָה	פוֹתְחֵ

מי יודע, מדוע הם לא באים בזמן?
 סליחה, אולי אתה יודע, מי בא לאכל הערב? ~ , עם מי אנחנו
 נוסעים לישראל? ~ , למה היא לא באה? ~ , איפה המסעדה?
 ~ , מאין ליעקב יש עבודה?

יש לך מושג, לאן אנחנו הולכים? ~ , איזה יום היום? ~ , באיזה
 ארץ הם עכשיו? ~ , איזו אישה אין לו? ~ , במה הוא אוהב
 לכתוב?

יָמִים.....Tag	יָמִי.....die Tage der
יּוֹם רֵאשׁוֹן.....Sonntag	יּוֹם מֹנְטָג..... Montag
יּוֹם שְׁלִישִׁי.....Dienstag	יּוֹם רִבְעִי..... Mittwoch
יּוֹם חֲמִישִׁי.....Donnerstag	יּוֹם שִׁשִּׁי.....Freitag
שַׁבָּת.....Samstag	יּוֹם הַחֻלְדָּה, יְמֵי הַחֻלְדָּה.....Gebtg.
יּוֹם חֲגֹג, יְמֵי חֲגֹג.....Feiertag	רֵטְוֶה (=Pleite), פְּלִטָּה.....Rettung, Entr.

מִגֵּן דָּוִד-אָדוּם (Schild, Schutz – Davidstern – rot)

שָׁנָה, שָׁנִים.....Jahr	רֵאשׁ.....Kopf, Beginn
רֵאשׁ הַשָּׁנָה.....Neujahr	שָׁנָה טוֹבָה.....gutes Neues Jahr

אני נוסע לשם ביום ראשון. למה אתם לא נוסעים לשם?
 הם הולכים לשיעור. דני נותן למורה ספר.
 צבי הולך בשבת לרות ברנל.

שָׁם..... dort	לְשָׁם, שָׁמָּה..... dorthin
יְמִין..... rechts	יְמִינָה..... nach rechts
שְׂמאל..... links	שְׂמאלָה..... nach links
צַד..... Seite	הַצִּידָה..... zur Seite
בַּחוּץ..... draußen	הַחוּצָה..... hinaus
בְּפְנִים..... drinnen	פְּנִימָה..... hinein
לְמַעַל..... (nach) oben	לְמַטָּה..... (nach) unten
קְדִימָה..... (nach) vorne	אַחֲרָה..... nach hinten
לְךָ (ז)..... geh!	יָשָׁר..... gerade(aus)
עַד..... bis	רְמִזוֹר..... Ampel
מִגְדָּל..... Turm	צְמָתִים (ז)..... Straßenkr.
שׁוּב..... wieder	פִּינָה..... Ecke
דְּקָה, דְּקוֹת..... Minute	שְׁטוּיוֹת..... Unsinn, Blödsinn

סליחה, איפה רחוב הרצל? לך ישר עד הרמזור. ברמזור ימינה
 עד הצומת הראשון, שם שוב ימינה עד מגדל המים. מאחורי
 המגדל שמאלה עד הרחוב השני. שם רחוב הרצל. זה רחוק!
 זה לא נורא: עשר דקות ברגל.

חֹדֶשׁ, חֳדָשִׁים.....Monat	הַתְּקֵף-לֵב..... Herzattacke
מִשְׁפָּחָה, מִשְׁפָּחוֹת.....Familie	בַּעַל, בַּעֲלִים..... Ehemann
מִתְּנָה, מִתְּנוֹת.....Geschenk	הוֹרִים..... Eltern

אִישׁ, אַנְשִׁים	Mann, Leute	אִשָּׁה, נָשִׁים	(Ehe)frau
אִמָּה, אִמּוֹת	Mutter (אימא)	אָבָא, אָבוֹת	Vater
אִמָּה	Mutter (amtl.)	אָב	Vater (amtl.)
בֵּן, בָּנִים	Sohn	בַּת, בָּנוֹת	Tochter
אָח, אֲחִים	Bruder	אָחוֹת, אֲחֵיות	Schwester
סָבָא, סָבִים	Opa	סַבָּתָא, סַבָּתוֹת	Oma
דּוֹד	Onkel	רוֹדָה	Tante
אָדוֹן, אֲדוֹנִים	Herr	גַּבְרָת, גַּבְרוֹת	Dame
גְּבִירוֹתִי	meine Dame	אָדוֹנִי, רַבּוֹתִי	mein Herr
שָׁלֵט, שָׁלֵטִים	Schild	שׁוּעַל	Fuchs

	נ' Pl.	ז' Pl.	נ'	ז'
einfach	פְּשוּטוֹת	פְּשוּטִים	פְּשוּטָה	פְּשוּט
froh	שְׂמֵחוֹת	שְׂמֵחִים	שְׂמֵחָה	שְׂמֵחַ
Nachbar	שְׂכֵנּוֹת	שְׂכֵנִים	שְׂכֵנָה	שְׂכֵן
spricht, redet	מְדַבְּרוֹת	מְדַבְּרִים	מְדַבְּרָת	מְדַבְּר
will	רוֹצוֹת	רוֹצִים	רוֹצָה	רוֹצֵה

Wie alt bist du, seid ihr?

בְּן כַּמָּה אַתָּה? בַּת כַּמָּה אַתָּה? בֶּן כַּמָּה הֵילֵד?

בְּנֵי כַּמָּה אַתֶּם? בָּנוֹת כַּמָּה אַתֶּן?

Antworten: אֲנִי בֶן חֲמִישִׁים (שְׁנָה). אֲנִי בַת שְׁלוֹשִׁים.

הֵם בְּנֵי אַרְבַּע וְשָׁתַיִם. אֲנַחְנוּ בָנוֹת עֶשֶׂר.

Fisch דָּג, דָּגִים Etage קוֹמָה, קוֹמוֹת

בְּן, בַּת, בָּנִי und בָּנוֹת können auch »besitzen« bedeuten, z.B.

מְכוּנֵית בַּת אַרְבַּע דְּלָתוֹת (das A. »besitzt« 4 T. = 4-türiges A.).

דִּירוֹת בָּנוֹת שְׁלוֹשָׁה חֲדָרִים (die W. »b.« 3 Z., 3-Z. Whngen.).

בֵּית בֶּן חֲמֵשׁ קוֹמוֹת (5-Etagenhaus)

Name (ז') שֵׁם, שְׁמוֹת Hand יָד, יָדַיִם

Genitiv – Femininum

Singular: aus הַ תּוֹרָה (»at«). Es gibt aber auch »et«.

דְּלַת בַּיִת, מְשַׁפְּחֵת-לֵיבֵנֵר, עֲבוֹדַת-יָד, שִׁחַת-טְלָפוֹן,

תַּחֲנִית-אוֹשׁבוֹס, מְשַׁרְתֵּי-יִשְׂרָאֵל, מַסְעֵדַת-דָּגִים

Plural: הַ תּוֹרָה bleibt. Das folgende Wort ist im Singular. Einen Artikel bekommt das zweite Wort.

עֲבוֹדוֹת-יָד, שִׁחוֹת-טְלָפוֹן, תַּחֲנוֹת-אוֹשׁבוֹס

עֲבוֹדַת-הָיָד, עֲבוֹדוֹת-הָיָד, שִׁחַת-הַטְלָפוֹן, שִׁחוֹת-הַטְלָפוֹן

Genitiv – Maskulinum

Singular: oft unverändert (בֵּית s.o.).

בַּעַל-בַּיִת, סִפְרֵי-עֵבְרִית, שֵׁם-רָחוֹב

Plural: aus מִי תִּשְׁמַע לְךָ wird langes »e«.

שְׁעוּרִים : שְׁעוּרֵי-עֵבְרִית (Iwrit-Lektionen),

עֵשִׂירִים : עֵשִׂירֵי-הָעִיר (die Reichen der Stadt),

חֲבָרִים : חֲבָרֵי-כְּנֶסֶת (Knesset-Abgeordnete),

חֲדָרִים : חֲדָרֵי-יְלָדִים (Kinderzimmer),

רוֹת וַיַּעֲקֹב דּוֹדוֹב גָּרִים עַל-יַד רוֹן. דַּלַּת מוּל דַּלַּת. הֵם שְׂכֵנִים

טוֹבִים. עַל הַדַּלַּת שָׁלְהֵם יֵשׁ שֵׁלֵט : «מִשְׁפַּחַת דּוֹדוֹב» יֵשׁ לֵהֶם בֶּן :

עֵמִית. הוּא בֶּן שְׁמוֹנֵה. יֵשׁ לֵהֶם גַּם בַּת : עֵנְבֵל. הִיא בַת שֶׁבַע.

עֵמִית וְעֵנְבֵל עוֹשִׂים הַרְבֵּה נְשׂוּיּוֹת.

הַהוֹרִים אֹמְרִים : «זֶה לֹא נוֹרָא. הֵם רַק יְלָדִים!»

עֵמִית וְעֵנְבֵל אֹמְרִים :

«יֵשׁ לָנוּ הוֹרִים טוֹבִים מְאֹד. יֵשׁ לֵהֶם סַבְּלָנוֹת רַבָּה.»

אָדוֹן דּוֹדוֹב אִישׁ פְּשוּט וְנַעֲמִים. הוּא תַמִּיד שְׂמַח.

הוּא אֹמֵר : «יֵשׁ לִי אִשָּׁה טוֹבָה וַיִּפָּה.» אֵין לֵהֶם טַלְפוֹן וַאֲיֵן לֵהֶם

מְכוּנֵית. רוֹת וַיַּעֲקֹב אֲנָשִׁים טוֹבִים.

Meinung מְאָה Hundert
 דְּרִיעָה

* בעל-המאה, בעל הדיעה *
 (בעל-חנות = Besitzer, z.B. בעל-חנות = Besitzer, z.B.)

(wrtl. der Hundertbesitzer ist auch der Meinungsbesitzer =
 »Der Reiche bestimmt«)

		Schwester	Mutter	Vater	Bruder
mein	שְׁלִי	אֲחוֹתִי	אִמִּי	אָבִי	אָחִי
dein (m.)	שְׁלֶךָ	אֲחוֹתְךָ	אִמְךָ	אָבִיךָ	אָחִיךָ
dein (f.)	שְׁלֶךְ	אֲחוֹתְךָ	אִמְךָ	אָבִיךָ	אָחִיךָ
sein	שְׁלוֹ	אֲחוֹתוֹ	אִמוֹ	אָבִיו	אָחִיו
ihr	שְׁלָהּ	אֲחוֹתָהּ	אִמָּהּ	אָבִיהָ	אָחִיהָ
unser	שְׁלֵנוּ	אֲחוֹתֵנוּ	אִמָּנוּ	אָבִינוּ	אָחִינוּ
euer (m.)	שְׁלֵכֶם	אֲחוֹתְכֶם	אִמְכֶם	אָבִיכֶם	אָחִיכֶם
euer (f.)	שְׁלֵכֶן	אֲחוֹתְכֶן	אִמְכֶן	אָבִיכֶן	אָחִיכֶן
ihr (Pl.m.)	שְׁלֵהֶם	אֲחוֹתֵהֶם	אִמֵּם	אָבִיהֶם	אָחֵיהֶם
ihr (Pl.f.)	שְׁלֵהֶן	אֲחוֹתֵהֶן	אִמָּן	אָבֵיהֶן	אָחֵיהֶן

weitere Substantive mit Personalendungen

meine Frau	אִשְׁתִּי	mein Mann	בְּעָלִי
deine Frau	אִשְׁתְּךָ	dein Mann	בְּעָלְךָ
seine Frau	אִשְׁתּוֹ	ihr Mann	בְּעָלָהּ

Weitere (umgangssprachliche) Formen mit שָׁל:

הבן שלי, המשפחה שלכם, השולחן שלו, המורה שלך,
 החבר שלך (חברך)

Gärtner, Kindgn. גַּנֵּן, גַּנְנֵת Elektriker חֲשַׁמְלָאִי

יש לי אחות. אחותי בת שמונה. לזן יש אח. אחיו בן שלוש.
 גיל, מה עושה אביך? אבי חשמלאי. גיל, גם אימך עובדת?
 כן, אימי גננת.

Wohnheim, Int. מְעוֹן, מְעוֹנוֹת בְּשָׁבִיל

zusammen בְּיַחַד Gebäude, Konjugation

יעקב, בני-כמה הילדים שלך? דינה, את נוסעת לאחיד היום?

Enkel, Enkelin נְכֵדָה, נְכֵדָה Schwiegervater/mutter

Tier חַיָּה, חַיֹּת Schwager, Schwägerin גִּיסָה, גִּיסָה

סבא וסבתא גרים בכפר. יש להם חיות. אילו חיות יש להם?

Vogel צְפוֹר עֶבְרָה Maus

Schlange נָחָשׁ Kוף Affe

Wurm תוֹלְעָה, תוֹלְעִים דובים Bär

Pferd סוּס תְּרַנְגוֹל Hahn

Kuh פָּרָה חֲמוֹר Esel

Kaninchen שָׁפָן פִּיל, פִּילָה Elefant, Elefantin

Schildkröte צָב אַרְיָה, אַרְיֹת Löwe

	נ' Pl.	ז' Pl.	נ'	ז'	Inf.
bellt	נוֹבְחֹת	נוֹבְחִים	נוֹבַחַת	נוֹבַחַךְ	לְנוֹבֹחַ
beißt	נוֹשְׁכוֹת	נוֹשְׁכִים	נוֹשְׁכַת	נוֹשְׁכְךָ	לְנוֹשֵׁךְ

אֶחָד (einer), אֶחָת (eine) bleibt im Genitiv

המורה שלי עובד קשה. אחד המורים שלי עובד קשה.
 לחברה של איריס יש מכוננית. לאחת החברות שלה יש מכוננית.
 אני אומר לאחת הגברות «שלום».

* עד מאה ועשרים! * כלב נובח לא נושך. *

Schallplatte	תקליט, תקליטים	später, nachher	אחר-כך
schnell	מהר	Flasche	בקבוק
Kuchen	עוגה, עוגות	Saft	מיץ
Geldbörse	ארנק	zum Wohl	לחיים
allerlei	כל-מיני	(zur) Gesundheit	לבריאות
(geh) zum Teufel	לעזאזל (לך)	viel Erfolg	בהצלחה
Freude	שמחה	gern	בשמחה
Jubilar ..	בצל-שמחה, בעלת-	rot	אדום

	'נ Pl.	'ז Pl.	'נ	'ז
tanz	רוקדת	רוקדים	רוקדת	רוקד
antwortet	עונות	עונים	עונה	עונה
trinkt	שותות	שותים	שותה	שותה
kauft	קונות	קונים	קונה	קונה
hört	שומעות	שומעים	שומעת	שומע
singt	שרות	שרים	שרה	שר
zufrieden	מרוצות	מרוצים	מרוצה	מרוצה

Diät	דיאטה	Sandwich	סנדוויץ'
אנחנו לומדים. אחר-כך אנחנו יודעים. הם קוראים. אחר-כך הם פותבים. אנחנו עובדים. אחר-כך אנחנו נחים. היא בת טובה. היא תמיד קונה להורים מתנות.			
fast	במעט	sogar	אפילו
Nachrichten	חדשות	Regen	גשם
Brief	מכתב, מכתבים	Zeitung	(עיתון) עתון
Grüße	ברכה, ברכות	dann, damals	אז
Sprache	שפה, שפות	Kuß	נשיקה

	'נ Pl.	'ז Pl.	'נ	'ז
steigt herab	יורדות	יורדים	יורדת	יורד
geht heraus	יוצאות	יוצאים	יוצאת	יוצא
sieht	רואות	רואים	רואה	רואה
kalt	קרות	קרים	קרה	קר
teuer	יקרות	יקרים	יקרה	יקר

מה שלומך? (was ist mit deinem Frieden?)

mir... dir... uns... euch... ihnen geht's...

שלומי, שלומך, שלומך, שלומי, שלומך, שלומי, שלומנו, שלומכם, שלומכן, שלומם, שלומן

Wenn keine Anrede folgt, heißt es שלום.

מה שלומכן, תמרה ורות? aber: מה שלום דינה?
מה שלום הילדים?

gut, danke	טוב, תודה	in Ordnung	בסדר
nicht schlecht	לא רע	man lebt	חיים
es wird gut sein	יְהִי טוֹב	ausgezeichnet	מצוין
wie üblich, w. immer	כרגיל	so so	ככה-ככה

פאול פותב מכתב לרון: לרון היקר שלום,

מה שלומך? מה שלום אביבה אישתך? מה שלום הילדים?
יש חדש בפיתה שלך? אתה כבר יודע עברית? זאת שפה קשה?
פה אין חדש. כמעט תמיד יורד גשם. זה נורא! היום קר מאוד
בחוץ. אני לא יוצא מהבית. גם לאוניברסיטה אני לא הולך.
אני פשוט יושב בחדר שלי, קצת קורא עיתון, פותב מכתבים,
פותר רדיו ושומע מוסיקה. בטלויזיה אני רואה חדשות.
היום אני גם שותה הרבה תה עם חלב. כרגיל. נעים לי בבית.
לא קר לי פה. באפריל אני בא לישראל. זה בסדר? אתה
אז בבית? דרישת-שלום למשפחה. שלך פאול.

עֵתוֹן יוֹמִי Tageszeitung M.-,A.-Ztng. עֵתוֹן בּוֹקֵר, עֶרֶב
 שְׁבוּעוֹן Wochenzeitung שְׁבוּעָה, שְׁבוּעוֹת
 יָרַחוֹן Monatszeitschrift שָׁעָה, שָׁעוֹת
 mir... dir... uns... euch... ihnen ist schlecht/gut/kalt... .

רַע לִי, רַע לְךָ, ... , טוֹב לּוֹ, טוֹב לָהּ, ... , קָר לָהּ
 Es fällt (ist mir) mir... dir... uns... euch... ihnen nicht schwer
 לֹא קָשָׁה לִי, לֹא קָשָׁה לְךָ, ... , לֹא קָשָׁה לָהּ

	נ' Pl.	ז' Pl.	נ'	ז'
schließt	סוֹגְרוֹת	סוֹגְרִים	סוֹגְרַת	סוֹגֵר
trifft	פּוֹגְשׁוֹת	פּוֹגְשִׁים	פּוֹגְשֶׁת	פּוֹגֵשׁ
hilft	עוֹזְרוֹת	עוֹזְרִים	עוֹזְרַת	עוֹזֵר
tötet	הוֹרְגוֹת	הוֹרְגִים	הוֹרְגַת	הוֹרֵג
träumt	חוֹלְמוֹת	חוֹלְמִים	חוֹלְמַת	חוֹלֵם
denkt	חוֹשְׁבוֹת	חוֹשְׁבִים	חוֹשְׁבַת	חוֹשֵׁב
kehrt zur., wiederh.	חוֹזְרוֹת	חוֹזְרִים	חוֹזְרַת	חוֹזֵר
schickt	שוֹלְחוֹת	שוֹלְחִים	שוֹלְחַת	שוֹלֵחַ
nimmt	לוֹקְחוֹת	לוֹקְחִים	לוֹקְחַת	לוֹקֵחַ
berührt	נוֹגְעוֹת	נוֹגְעִים	נוֹגְעַת	נוֹגֵעַ
lebt	חַיּוֹת	חַיִּים	חַיָּה	חַי
steht auf	קָמוֹת	קָמִים	קָמָה	קָם
fliegt	מְסוֹת	מְסִים	מְסָה	מָס
stellt, setzt, legt	שָׂמוֹת	שָׂמִים	שָׂמָה	שָׂם
streitet	רְבוֹת	רְבִים	רְבָה	רָב
weint	בוֹכוֹת	בוֹכִים	בוֹכָה	בוֹכֵה
zieht an	לוֹבְשׁוֹת	לוֹבְשִׁים	לוֹבְשֶׁת	לוֹבֵשׁ
näht	תּוֹפְרוֹת	תּוֹפְרִים	תּוֹפְרַת	תּוֹפֵר

Infinitiv der Gruppe פֿעַל – Überblick

Die allgemeine Form ist »X ׀ X X ל׀«

	Präsens	Infinitiv	Radikale
lernen	לומד	ללמוד	ל.מ.ד.
tanzen	רוקד	לרקוד	ר.ק.ד.
fragen	שואל	לשאול	ש.א.ל.
lesen, rufen	קורא	לקרוא	ק.ר.א.
schließen	סוגר	לסגור	ס.ג.ר.
schreiben	כותב	לכתוב	כ.ת.ב.
treffen	פוגש	לפגוש	פ.ג.ש.
beißen	נושך	לנשך	נ.ש.כ.

Ist das dritte Radikal ׀ oder ׀, so hat der Infinitiv die Form
 »ל׀ X X ׀« oder »ל׀ X X ׀«

	Präsens	Infinitiv	Radikale
öffnen	פותח	לפתוח	פ.ת.ח.
schicken	שולח	לשלוח	ש.ל.ח.
fahren	נוסע	לנסוע	נ.ס.ע.
hören	שומע	לשמע	ש.מ.ע.
berühren	נוגע	לנגוע	נ.ג.ע.

Ist das dritte Radikal ׀, so hat der Infinitiv die Form »ל׀ X X ׀«

	Präsens	Infinitiv	Radikale
sehen	רואה	לראות	ר.א.ה.
kaufen	קונה	לקנות	ק.נ.ה.
wollen	רוצה	לרצות	ר.צ.ה.
trinken	שותה	לשתות	ש.ת.ה.
sein	–	להיות	ה.י.ה.
leben	חי	להיות	ת.י.ה.

Ist das erste Radikal \aleph , η oder χ , so hat der Infinitiv die Form
 «X ׀ X X ל׃»

	Präsens	Infinitiv	Radikale
arbeiten	עֹבֵד	לְעֹבֵד	ע.ב.ד.
stehen	עֹמֵד	לְעֹמֵד	ע.מ.ד.
helfen	עוֹזֵר	לְעוֹזֵר	ע.ז.ר.
töten	הוֹרֵג	לְהוֹרֵג	ה.ר.ג.
träumen	חוֹלֵם	לְחוֹלֵם	ח.ל.מ.
zurückkehren	חוֹזֵר	לְחוֹזֵר	ח.ז.ר.
denken	חוֹשֵׁב	לְחוֹשֵׁב	ח.ש.ב.

Ist das erste Radikal \aleph und das dritte η , so hat der Infinitiv die Form
 «X ׀ X ׀ X ל׃»

	Präsens	Infinitiv	Radikale
machen, tun	עוֹשֶׂה	לְעוֹשֶׂה	ע.ש.ה.
antworten	עוֹנֶה	לְעוֹנֶה	ע.נ.ה.

Ist das erste Radikal \aleph , so hat der Infinitiv die Form «X ׀ X ׀ X ל׃»

	Präsens	Infinitiv	Radikale
lieben	אוֹהֵב	לְאוֹהֵב	א.ה.ב.
essen	אוֹכֵל	לְאוֹכֵל	א.כ.ל.
sagen	אוֹמֵר	לְהוֹדִיר \ לומר	א.מ.ר.

(Futur, vern. Imperativ) למה את לא רוצה להגיד «שלום»

Ist das erste Radikal \aleph , so hat der Infinitiv die Form «X ׀ X ׀ X ל׃»

	Präsens	Infinitiv	Radikale
sitzen	יוֹשֵׁב	לְשֹׁבֵת	י.ש.ב.
heruntergehen	יורֵד	לְרֹדֵת	י.ר.ד.
hinausgehen	יוֹצֵא	לְצֹאֵת	י.צ.א.
gehen	הוֹלֵךְ	לְלֹכֵת	ה.ל.כ.

Wenn η und \aleph mit »a« ausgesprochen werden, so gilt das auch für den Infinitiv. Seine Form ist dann «X ׀ X ׀ X ל׃»

	Präsens	Infinitiv	Radikale
wissen	יודֵעַ	לְדַעַת	י.ד.ע.
nehmen	לוֹקֵחַ	לְקַחַת	י.ק.ח.

Ist das zweite Radikal \aleph , so hat der Infinitiv die Form «X ׀ X ׀ X ל׃»

	Präsens	Infinitiv	Radikale
wohnen	נֹרֵךְ	לְגוֹר	ג.ו.ר.
aufstehen	קָם	לְקוּם	ק.ו.מ.
fliegen	טָס	לְטוֹס	ט.ו.ס.
ruhen	נָח	לְנוּחַ	נ.ו.ח.
kommen	בָּא	לְבוֹא	ב.ו.א.

Ist das zweite Radikal \aleph , so hat der Infinitiv die Form «X ׀ X ׀ X ל׃»

	Präsens	Infinitiv	Radikale
singen	שָׂרָה	לְשִׁיר	ש.י.ר.
stellen, setzen, legen	שָׂם	לְשׂוּם	ש.י.מ.
streiten	רָב	לְרִיב	ר.י.ב.

Ausnahme:

	Präsens	Infinitiv	Radikale
geben	נוֹתֵן	לְתַת	נ.ת.נ.

Verhalten von ב, כ, פ beim Infinitiv

Ist das erste Radikal ב, כ oder פ, so folgt im Infinitiv ב, כ oder פ

	Präsens	Infinitiv	Radikale
schreiben	כותב	לכתוב	פ.ת.ב.
weinen	בוכה	לבכות	ב.פ.ה.
öffnen	פותח	לפתוח	פ.ת.ח.
treffen	פוגש	לפגוש	פ.ג.ש.

Ist das zweite Radikal ב, כ oder פ, so ist es auch im Infinitiv ב, כ und פ, im Präsens dagegen ב, כ oder פ

	Präsens	Infinitiv	Radikale
anziehen	לובש	ללבוש	ל.ב.ש.
weinen	בוכה	לבכות	ב.פ.ה.
nähen	תופר	לתפור	ת.פ.ר.
verkaufen	מוכר	למכור	מ.כ.ר.
bellern	נובח	לנבוך	נ.ב.ח.

Auf Vergangenheit und Zukunft wird hier nicht eingegangen.

Infinitive der restlichen Verbgruppen

נפעל»X X X«	להי	פעל»X X X«
הפעיל»X X X«	לה	התפעל»X X X«
פעל-		הפעל-

חשק Lust בא לי ...es kommt über mich

יש לי חשק לקרוא. יש לי חשק ללכת לרות. יש לי חשק לאכול
אשכוליות. יש לי חשק לקום וללכת.

למי יש חשק לאכול פיצה?

אין לי חשק לעבוד. אין לי חשק לפגוש חברים.

בא לי לנות. בא לי ללמוד. בא לי ללבוש ביקיני?

רות, מה בא לך לעשות עכשיו?

לא בא לי לשמוע חדשות. לא בא לי למפור מכונית.

לא בא לי לכתוב מכתב. לא בא לנו לעשות שום דבר.

אפשר + Inf....(es ist) möglich כרגעmomentan

	'נ Pl.	'ז Pl.	'נ	'ז	Inf.
läuft, rennt	רצות	רצים	רצה	רץ	לרוץ
legt hin	שוכבות	שוכבים	שוכבת	שוכב	לשכב

למה לרוץ, אם אפשר ללכת? למה ללכת, אם אפשר לעמוד?

למה לעמוד, אם אפשר לשבת? למה לשבת, אם אפשר לשכב?

ילד, למה אתה בוכה?

לא טוב לי.

מה קרה?

רע לי.

אולי קר לך?

לא, לא קר לי.

לא יפה לבפות. אתה כבר גדול!